

РЕШЕНИЕ

№ 357

гр. гр.Велинград, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, II - ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: ИВАНКА Н. П.А

при участието на секретаря ДОНКА ЕМ. ТАБАКОВА
като разгледа докладваното от ИВАНКА Н. П.А Гражданско дело №
20225210101172 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени отрицателни установителни иски с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК от Е. И. Г. против Х. И. П. и С. Х. П., за признаване за установено, че ответниците не са собственици на 4/6 идеални части от следните имоти: 1/. поземлен имот с идентификатор 10450.501.2400 по КKKP на гр. Велинград, одобрени със Заповед РД № 18-1214 от 06.06.2018 г. на ИД на АГКК с площ от 663 кв. м., с трайно предназначение на територията-урбанизирана, начин на трайно ползване-ниско застрояване, до 10 м., находящ се в гр. Велинград, ул. ***** № 18, при граници и съседи: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983; от изток - поземлен имот с идентификатор 10450.501.634; от юг - поземлени имоти с идентификатори 10450.501.632 и 10450.501.633; от запад - поземлен имот с идентификатор 10450.501.631, както и на построените в имота: 2./ първи жилищен етаж с идентификатор 10450.501.2400.1.1 от двуетажна еднофамилна жилищна сграда с идентификатор 10450.501.2400.1 по КKKP на гр. Велинград, със застроена площ 93 кв. м., построена в северната част на имот с идентификатор 10450.501.2400, при граници на сградата, съответно на първия етаж: от север - улица с идентификатор 10450.501.2983, от изток и юг-незастроено дворно място от същия имот, от запад-едноетажна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2; 3./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2 по КKKP на гр. Велинград, с площ от 13 кв. м., построена в северната част на имот с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседи: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983, от изток -двуетажна жилищна сграда с идентификатор 10450.501.2400.1, от запад- гараж с идентификатор

10450.501.2400.3 и от юг- незастроено дворно място на имота; 4./ хангар, депо, гараж с идентификатор 10450.501.2400.3 по КККР на гр. Велинград, с площ от 29 кв. м., брой етажи един, построен в северната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983, от запад - едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2, от юг- незастроено дворно място на имота и от изток - източна граница на имот с поземлен имот с идентификатор 10450.501.631, при сключено застрояване със сграда в същия съседен имот с идентификатор 10450.501.631.3; 5./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.4 по КККР на гр. Велинград, с площ от 14 кв. м., построена в средната източна част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от изток - поземлен имот с идентификатор 10450.501.634, от север, запад и юг- незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400; 6./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.5 по КККР на гр. Велинград, с площ от 31 кв. м., построена в южната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от запад, север и изток - незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400 и от юг- едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.6; 7./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.6 по КККР на гр. Велинград, с площ от 39 кв. м., построена в южната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от изток- незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400, от юг-незастроено дворно място от поземлен имот с идентификатор 10450.501.632, от запад- незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400 и от север- едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400, **на основание покупко-продажба с Нотариален акт № 64 от 21.09.2016г., том II, нот. дело № 250/21.09.2016г.,** както и че ответникът Х. И. П. не е собственик по отношение на ищцата **на 1/3 ид. част от процесните имоти на основание наследство, оставено от Х. И. П.**

Ищцата твърди, че ответникът Х. И. П. е неин брат, а ответницата С. Х. П. е негова съпруга.

Сочи, че двамата с ответника П. са деца и единствени наследници на И. Х. П., починал на 29.07.2016г. и М.С. П., починала на 17.04.2020 г.

Излага, че няколко години преди смъртта на баща им И. П., отношенията между него с брат й и с майка й се влошили по вина на ответника и родители й фактически се разделили. Брат й и майка й се скарали и с ищцата, тъй като тя единствена се грижела и подпомагала баща си в неговата издръжка.

Сочи се, че към момента на смъртта на баща й той е бил изключителен собственик на поземления имот-дворно място в гр. Велинград, ул.

***** № 18, заедно с първия етаж от построената в него двуетажна жилищна сграда, както и на петте едноетажни постройки на допълващо застрояване. Земята и жилищната сграда била лично притежание на баща ѝ от преди брака му с майка ѝ сключен на 13.06.1962 г., придобит на основание давностно владение. Жилищната сграда била проектирана през 1960 г. и била построена и въведена в експлоатация през 1961г. Останалите постройки на допълващо застрояване също били негова собственост, тъй като представлявали приращение върху неговата земя, на основание чл. 92 от ЗС.

Със саморъчно завещание И. П. завещал само на нея описаните по-горе недвижими имоти, за което майка ѝ - М. П. и брат ѝ Х. И. П., знаели, че било съставено и оставено на съхранението при нотариус С.Д..

След смъртта на баща ѝ на 29.07.2016 г., през м. септември 2016 г. били предприети нотариални действия по обявяване на саморъчното завещание. След като получили съобщения за обявяване на саморъчното завещание, майка ѝ М. П. и брат ѝ Х. П. сключили договор за покупко-продажба, с който на брат ѝ били прехвърлени 4/6 ид. части от поземления имот и от цялата двуетажна сграда, заедно с всички подобрения в имота.

Твърди се, че сделката не е породила правни последици за купувача Х. П., тъй като продавача М. П. нито не е притежавала $\frac{1}{2}$ ид. част от имотите, предмет на сделката, които не са придобити в режим на съпругеска имуществена общност, нито е придобила наследствени права до размера на $\frac{1}{3}$ ид. част като наследник на покойния ѝ съпруг, тъй като завещанието му в полза на ищцата я отстранявало като негов наследник по закон.

По друго, приключило с влязло в сила съдебно решение производство, с предмет второ саморъчно завещание от И. П. в полза на внук му П.Г., се установило, че както съпругата М. П., така и синът - ответникът Х. П., са пропуснали да приемат в сроковете по ЗН наследството на И. П. по опис. Следователно заради пропуска им М. П. и Х. П. не са придобили по наследство идеални части от наследственото имущество, нито могат да оспорят завещанието до размера на запазените им части.

Излага, че майка ѝ не е притежавала никакви права на собственост, нито посочените в нотариалния акт 4/6 ид. части от имота предмет на продажбата, нито дори до размера на $\frac{1}{3}$ ид. част, в качеството ѝ на наследник по закон на съпруга си, наследяващ равен дял с двете му деца. Следователно сделката, с която се е разпоредила в полза на ответника Х. П. не е произвела вещно-транслативен ефект, тъй като праводателката не е притежавала право, с което да се разпoredи и двамата ответници не са станали собственици на 4/6 ид. части от процесните имоти.

Твърди се, че ответниците, без правно основание претендирали, че по силата на правната сделка са придобили собствеността и върху петте постройки допълващо застрояване, с идентификатори: 10450.501.2400.2, 10450.501.2400.3, 10450.501.2400.4, 10450.501.2400.5 и 10450.501.2400.6, тъй като същите не били „подобрения“, а приращения към земята на

наследодателя И. П.. Освен това като самостоятелен обект на собственост, е следвало да бъдат описани и индивидуализирани като отделни сгради с конкретна застроена площ, етажност, идентификатор и отделна продажна цена в договора за покупко-продажба, което не било сторено. Следователно, счита че ответниците – съпрузите Х. и С. П., на са придобили права на собственост до размера на по 4/6 ид. части от тези пет постройки, дори и при хипотезата продавачът М. П. да е притежавала 4/6 ид. части от тях, защото същите не са предмет на сделката с нотариален акт № 64/2016 г.

С оглед на гореизложеното се иска от съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответниците не са собственици по отношение на ищцата на 4/6 идеални части от следните имоти: 1./ поземлен имот с идентификатор 10450.501.2400 по КККР на гр. Велинград, одобрени със Заповед РД № 18-1214 от 06.06.2018 г. на ИД на АГКК с площ от 663 кв. м., с трайно предназначение на територията-урбанизирана, начин на трайно ползване-ниско застрояване, до 10 м., находящ се в гр. Велинград, ул. ***** № 18, при граници и съседи: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983; от изток - поземлен имот с идентификатор 10450.501.634; от юг - поземлени имоти с идентификатори 10450.501.632 и 10450.501.633; от запад - поземлен имот с идентификатор 10450.501.631, както и на построените в имота: 2./ първи жилищен етаж с идентификатор 10450.501.2400.1.1 от двуетажна еднофамилна жилищна сграда с идентификатор 10450.501.2400.1 по КККР на гр. Велинград, със застроена площ 93 кв. м., построена в северната част на имот с идентификатор 10450.501.2400, при граници на сградата, съответно на първия етаж: от север - улица с идентификатор 10450.501.2983, от изток и юг- незастроено дворно място от същия имот, от запад-едноетажна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2; 3./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2 по КККР на гр. Велинград, с площ от 13 кв. м., построена в северната част на имот с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседи: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983, от изток -двуетажна жилищна сграда с идентификатор 10450.501.2400.1, от запад- гараж с идентификатор 10450.501.2400.3 и от юг- незастроено дворно място на имота; 4./ хангар, депо, гараж с идентификатор 10450.501.2400.3 по КККР на гр. Велинград, с площ от 29 кв. м., брой етажи един, построен в северната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседи: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983, от запад - едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2, от юг- незастроено дворно място на имота и от изток - източна граница на имот с поземлен имот с идентификатор 10450.501.631, при сключено застрояване със сграда в същия съседен имот с идентификатор 10450.501.631.3; 5./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.4 по КККР на гр. Велинград, с площ от 14 кв. м., построена в средната източна част на имота с идентификатор

10450.501.2400, при граници и съседни: от изток - поземлен имот с идентификатор 10450.501.634, от север, запад и юг- незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400; 6./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.5 по КККР на гр. Велинград, с площ от 31 кв. м., построена в южната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от запад, север и изток - незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400 и от юг- едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.6; 7./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.6 по КККР на гр. Велинград, с площ от 39 кв. м., построена в южната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от изток- незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400, от юг-незастроено дворно място от поземлен имот с идентификатор 10450.501.632, от запад-незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400 и от север- едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400, на основание покупко-продажба с Нотариален акт № 64 от 21.09.2016г., том II, нот. дело № 250/21.09.2016г., както и че ответникът Х. И. П. не е собственик по отношение на ищцата на 1/3 ид. част от процесните имоти на основание наследство, оставено от Х. И. П..

Иска от съда да отмени Нотариален акт за покупко-продажба № 64 от 21.09.2016г., том II, нот. дело № 250/21.09.2016г.

Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците Х. И. П. и С. Х. П., оспорват допустимостта и основателността на предявените иски.

Сочат, че са станали собственици на процесните имоти в резултат на възмездна сделка, покупко-продажба, евентуално на придобивна давност, в резултат на упражнявано добросъвестно владение, продължило повече от 5 години, считано от деня на сделката с нотариален акт от 21.09.2016 г., от когато владеят имотите на основание годно да ги направи собственици, евентуално, че са придобили по давност стопанска постройка с идентификатор 10450.501.2400.2 с площ от 13 кв.м., стопанска постройка с идентификатор 10450.501.2400.6 с площ от 39 кв. м. и стопанска постройка с идентификатор 10450.501.2400.5 с площ от 31 кв.м., в резултат на упражнявано давностно владение за период от 10 години от построяването им между 1991г. и 1995г.

Излагат, че по време на брака си възмездно са придобили с нотариален акт № 64 по н.д.№ 250/21.09.2016 г. и са станали собственици в режим на СИО - общо на 4/6 идеални части от имот с идентификатор 10450.501.2400, находящ се във Велинград, ул. ***** № 18, и по 4/6 идеални части 6 броя процесии сгради, в т.ч. първия етаж с идентификатор 10450.501.2400.1.1 с площ от 89 кв.м. от двуетажна жилищна сграда с идентификатор

10450.501.2400.1 и петте едноетажни постройки: стопанска постройка с идентификатор 10450.501.2400.2 с площ от 13 кв.м, гараж с идентификатор 10450.501.2400.3 от 29 кв.м., стопанска постройка с идентификатор 10450.501.2400.4 с площ от 14 кв.м, стопанска постройка с идентификатор 10450.501.2400.5 с площ от 31 кв.м. и стопанска постройка с идентификатор 10450.501.2400.6 с площ от 39 кв.м.

Оспорват твърдението, че към момента на смъртта си И. Х. П. е бил изключителен собственик на застроен недвижим имот /първи етаж/ от двуетажна масивна жилищна сграда и 5 броя самостоятелни обекти в дворното място. Поземленият имот е бил съсобствен с М.С. П., при условията на СИО, като придобит по давност по време на брака, за което е съставен констативен нот. акт № 433, том 2, нотариално дело № 696/1971 г. за собственост по давностно владение на дворното място от 630 кв.м., ведно със застроената в него двуетажна полумасивна жилищна сграда от 85 кв.м.

Сочат, че като се оженили през 1991 година заживели на втория етаж от къщата, като семейството и със свои средства построили през 1994 г. външната изба от 13 кв.м., нахождаща се между гаража и къщата, сега с идентификатор 10450.501.2400.2. Също така, че през следващите години до 1995 година са застроили като съпрузи и двете пристройки с идентификатори 10450.501.2400.5 с площ от 31 кв.м, стопанска постройка с идентификатор 10450.501.2400.6 с площ от 39 кв.м.

През това време Х. П. бил регистриран като ЕТ Хриспа - 94 и се е занимавал с производство на мебели. Сграда 5 е била построена от него и ползвана като работилница, а сграда 6 - построена от него и ползвана за склад за материалите. Останалите три стопански постройки с площ от 39 кв. м., 31 кв. м., и 13 кв. м., били строени през периода 1991 г до 1995 година от ответниците, а не от родителите им. Същите макар и търпими строежи не са били тяхна собственост, а са били собственост на ответниците и са придобити освен като приращение и подобрение към дворното място, евентуално и по придобивна давност за период повече от 10 години.

Сочат, че ищцата се омъжила и се е преместила да живее със съпруга си в друго жилище във Велинград. Скарала се с майка си и заявила, че вече „няма майка“. Не посещавала адреса на имотите повече от 10 години. Дори когато майка им претърпяла инсулт, не дошла да я види и да се помирят, не дошла и на погребението ѝ, както и на помените след това. Считат, че е недостойна да я наследи, освен това с нотариално завещание майка им, завещала на внучка си М. Х. П. цялото си движимо и недвижимо имущество, което притежавала към момента на смъртта си.

Оспорват действителността на съставеното в полза на ищцата завещание, с доводи, че е недостойна да наследи баща си, както и че е съставено при грешка, измама и грешка в мотива, единствено поради който е направено.

Излагат, че след като ищцата не е наследник по закон на М. П. за нея не е налице правен интерес да предяви настоящия отрицателен установителен иск,

поради което същият е недопустим.

Предявеният отрицателен установителен иск за признаване на установено че ответниците Х. П. и С. П. не са собственици на 4/6 ид. части от имота е допустим. Съгласно т. 1 от ТР 8/27.11.2013г. по тълк. дело № 8/2012г. на ОСГТК на ВКС правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск за собственост и други вещни права е налице когато: ищецът притежава самостоятелно право, което се оспорва; позовава се на фактическо състояние или има възможност да придобие права, ако отрече правата на ответника. Правният интерес се извежда от изложените в исковата молба твърдения за наличието на правен спор относно принадлежността на правото на собственост върху процесния имот. Доколкото в случая ищцата твърди, че е единствен собственик на посочените в исковата молба имоти по завещание, т.е., че притежава самостоятелно право, а ответниците Х. И. П. и С. Х. П. се легитимират като собственици на 4/6 ид. части от имотите в режим на съпругеска имуществена общност по силата на правна сделка, т.е. заявяват противопоставими права, с които оспорват правата на ищцата, за нея е налице правен интерес да предяви настоящия иск.

Правноирелеванто е за допустимостта на иска е, че съпругата на завещателя М.С. П. е съставила завещание в полза на внучката си М. Х. П., тъй като ищцата не твърди, че притежава права, които е придобила по наследство от нея.

Съдът като взе предвид доводите и възраженията на страните и като се запозна с представените по делото доказателства, счита за установено следното от фактическа и правна страна:

Ищцата и ответникът Х. П. са законни наследници-деца на И. Х. П., починал на 29.07.2016г. и съпругата му М.С. П., починала на 16.04.2020г. С. П. е съпруга на ответника Х. П..

Наследодателите на Е. Г. и Х. П. са сключили граждански брак на 13.05.1962г.

С Нотариален акт за собственост на имот по обстоятелствена проверка № 433/02.10.1971г. по нот. дело № 696/1971г. на съдия при РС Велинград И. Х. П. е признат за собственик, на основание давностно владение, на дворно място от 630 кв. м., находящо се в гр. Велинград, кв. Каменица, при съсед: улица, И.Я., В.Д. /не се чете/, А.Х. П., съставляващо парцел VII-ми, отреден за имот 1414 в кв. 282 по плана на града, застроено с двуетажна масивна къща. Констативният нотариален акт е съставен по време на брака на наследодателите. Не е спорно, че дворното място е идентично с поземлен имот с идентификатор 10450.501.2400 по КККР на гр. Велинград, одобрени със Заповед РД № 18-1214 от 06.06.2018 г. на ИД на АГКК с площ от 663 кв. м., с трайно предназначение на територията-урбанизирана, начин на трайно ползване-ниско застрояване, до 10 м., находящ се в гр. Велинград, ул. ***** № 18, при граници и съсед: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983; от изток - поземлен имот с идентификатор

10450.501.634; от юг - поземлени имоти с идентификатори 10450.501.632 и 10450.501.633; от запад - поземлен имот с идентификатор 10450.501.631.

Върху поземлен имот с идентификатор 10450.501.2400 по КККР на гр. Велинград, освен двуетажната жилищна сграда с идентификатор 10450.501.2400.1 по КККР на гр. Велинград, са построени пет сгради да допълващо застрояване: 1./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2 по КККР на гр. Велинград, с площ от 13 кв. м., построена в северната част на имот с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съсед: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983, от изток -двуетажна жилищна сграда с идентификатор 10450.501.2400.1, от запад- гараж с идентификатор 10450.501.2400.3 и от юг- незастроено дворно място на имота; 2./ хангар, депо, гараж с идентификатор 10450.501.2400.3 по КККР на гр. Велинград, с площ от 29 кв. м., брой етажи един, построен в северната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съсед: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983, от запад - едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2, от юг- незастроено дворно място на имота и от изток - източна граница на имот с поземлен имот с идентификатор 10450.501.631, при сключено застрояване със сграда в същия съседен имот с идентификатор 10450.501.631.3; 3./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.4 по КККР на гр. Велинград, с площ от 14 кв. м., построена в средната източна част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съсед: от изток - поземлен имот с идентификатор 10450.501.634, от север, запад и юг- незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400; 4./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.5 по КККР на гр. Велинград, с площ от 31 кв. м., построена в южната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съсед: от запад, север и изток - незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400 и от юг- едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.6; 5./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.6 по КККР на гр. Велинград, с площ от 39 кв. м., построена в южната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съсед: от изток- незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400, от юг-незастроено дворно място от поземлен имот с идентификатор 10450.501.632, от запад-незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400 и от север- едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.5.

Доколкото тези постройки не фигурират в констативния нотариален, съдът намира, че са построени след съставянето му. Този извод се подкрепя показанията на свидетелите Н.Я., С. Я. и А.Д..

Според показанията на свидетеля Я. постройките са изградени през 1993-

1994г. В тази насока са показанията на свидетелката С. Я., която сочи, че са построени след 90-те години, а свидетелят А.Д., че това е станало преди 30-40 години.

Този извод не се опровергава от показанията на свидетеля Б. П.. Според свидетеля П. в дворното място е имало построени работилници, но от показанията му не може да се приеме, че са били построени преди съставяне на констативния нотариалния акт. В показанията си свидетелят споменава, че когато И. П. и М. П. са сключили граждански брак в дворното място е била построена къщата, без обаче да посочва работилниците.

Приживе бащата на Е. Г. и Х. П. е съставил саморъчно завещание от 09.02.2015г., което е оставил за пазене при нотариус. В него е посочил, че се разпорежда със следните негови имоти, които притежава: цялото дворно място УПИ VII-8638 в кв. 282 по плана на гр. Велинград с площ 668 кв. м. на ул. ***** № 18, заедно с първия етаж от построената в него двуетажна къща с площ от 89 кв. м. и заедно с всички постройки в него-гараж с площ от 29 кв. м. и четири селскостопански сгради с площ 39 кв. м., 31 кв. м., 14 кв. м. и 13 кв. м. Като мотив на завещанието е посочено, че се прави от благодарност към дъщеря му, която единствена от неговите близки го уважава, грижи се за него и го подпомага в издръжката му.

В завещанието наследодателят е изразил воля, че не желае съпругата му М.С. П. и Х. И. П. да са негови наследници. Изразил е съжаление, че е дарил на сина си втория жилищен етаж от жилищната сграда.

Приживе И. Х. П. е предявил срещу сина си Х. П. иск с правно осн. чл. 227, б. „в“ ЗЗД за отмяна на дарението на втория жилищен етаж от жилищна сграда с идентификатор 10450.501.2400.1 по КKKP на гр. Велинград, който е отхвърлен с влязло в сила Решение № 259/31.07.2019г. по гр. д. 367/2015г. на РС Велинград. Оплаквал се е пред свидетеля И.З., че има проблеми със сина си, който многократно го е малтретирал. Споделял е пред свидетелката С.К., че го е тормозил психически и физически.

Изразената от завещателя воля предпоставя преценка дали макар да е налице изброяване на конкретни имуществени обекти, които се завещават, е искал да се разпорежи с цялото си имущество за след смъртта си, или в полза на прелегатката е съставен завет. Действителната воля на завещателя трябва да бъде изведена след като отделни клаузи на завещанието се тълкуват във взаимна връзка и всяка една се схваща в смисъла, който произтича от целия текст с оглед целта на завещанието, обичаите в практиката и добросъвестността. Съдът следва да отчита и останалите доказателства по делото, които могат да изяснят действителната воля на завещателя като се прилагат правилата на формалната логика.

Законът не поставя изискване при съставяне на универсално завещание завещателят изрично да посочи, че се разпорежда с цялото си имущество, съобразно употребените в чл. 16, ал. 1 ЗН изрази. Обстоятелството, че завещанието съдържа изброяване на конкретното имущество, което се

завещава, не е достатъчно същото да се квалифицира като завет по смисъла на чл. 16, ал. 2 ЗН, тъй като няма пречка намерението на завещателя да се разпорежи с цялото си имущество да бъде обективизирано и чрез посочване на отделните предмети от него, които той счита, че формират съвкупността. Поради това при спор относно характера на завещателното разпореждане в случаите, когато същото съдържа изброяване на конкретно имуществото, при тълкуване волята на завещателя следва да се има предвид и дали наследството не се изчерпва само с предмета на завещанието. Ако е завещано конкретно имущество, но то изчерпва имуществото, останало след смъртта на наследодателя, завещанието следва да се приеме за общо по смисъла на член 16, ал. 1 ЗН. /в този смисъл Решение № 268 от 29.09.2012 г. по гр. д. № 410/2011 г., г. к., I г. о. на ВКС, Решение № 184 от 31.10.2013 г. по гр. д. № 1438/2013 г., г. к., II г. о. на ВКС, Решение № 276 от 05.03.2014 г. по гр. д. № 2959/2013 г., г. к., I г. о. на ВКС, решение № 22 от 02.06.2017 г. по гр. д. № 3786/2014 г., г. к., II г. о. на ВКС/.

В случая според данните по делото завещаните имоти не изчерпват цялото наследство на И. П.. Освен тях завещателят е притежавал и обора в местността Бучемиш, където е отглеждал крави. Въпреки, че в завещанието е изразена воля съпругата и сина му да не го наследят, не може да се приеме, че съставеното завещание е универсално. С оглед твърденията и на двете страни, че освен това завещание И. П. е съставил и друго в полза на неговия внук П.Г. и след като не се твърди, че двете завещания са за едни и същи имоти, за да се приеме, че някое от тях отменя другото, съдът намира, че волята на завещателя е да се разпорежи с конкретни имоти, а не с цялото си имущество. По тези съображения счита, че в полза на ищцата е съставено не универсално завещание, а завет.

По отношение на релевираните от ответниците възражения за порочност на завещанието, възражението, че е съставено в полза на лице, което няма право да получава по завещание, тъй като ищцата е недостойна да наследи баща си е преклудирано. Завещание в полза на лице, което няма право да получава по завещание е нищожно, на осн. чл. 42, б. 4а“ ЗН. Кога едно лице е недостойно да наследява е посочено в чл. 3 ЗН. Недостойнството за наследяване е обусловено от осъществяване на определени обективни факти преди смъртта на завещателя, които не опорочават волята му, нито обуславят грешка в мотива. Затова страната, която твърди, че е налице този порок не е нужно да се запознава със съдържанието на завещанието. Ето защо, макар завещанието да е представено след подаване на отговора на исковата молба, щом в нея ищцата се легитимира като собственик на основание съставено завещание, правоизключващото възражение за нищожност на същото, поради недостойнство на заветницата, е следвало да бъде релевирано в срока по чл. 131 ГПК. Тъй като този порок стои извън съдържанието на самата сделка, съдът не може да го констатира служебно и да се произнесе по него, без да бъде изтъкнат от страната, и то при спазване на установените в ГПК преклузии /в този смисъл ТР № 1/27.04.2022г. по гр. дело № 1/2020г. на

ОСГТК на ВКС/.

Освен това, посочените в закона основания да се счита едно лице недостойно да наследява предпоставят установяване в наказателното производство осъществен състав на престъпление /убийство или опит за убийство на наследодателя, неговия съпруг или негово дете, както и съучастие в тези престъпления; набедяване в престъпление, наказуемо с лишаване от свобода или с по-тежко наказание; изнудване, измама, документно престъпление/ или при невъзможност да се образува такова, по реда на исковото производство по чл. 124, ал. 5 ГПК. Установяването му следва да се осъществи с влезли в сила присъда или решение на гражданския съд, тъй като се касае за престъпно обстоятелство, имащо значение за наследственото правоприемство, респ. за правата на законните наследници. Като обуславящото спорното право, твърдяното обстоятелство за недостойнство за наследяване следва да бъде установено по несъмнен начин. Съдът не може да обсъжда в мотивите на решението си по иск за собственост дали страната, която черпи права от завещание е недостойна, без този въпрос да е решен с влязла в сила присъда или решение по чл. 124, ал. 5 ГПК, затова така заявеното възражение и не следва да бъде обсъждано.

Възраженията за унищожаемост на завещанието поради грешка и измама, макар и заявени в срок, предвид че са пороци на волеизявлението, са неоснователни.

При грешката и при измамата е налице несъзнавано несъответствие на формираната от завещателя воля и нейното външно изразяване.

Грешката, като основание за унищожаване на сделката, представлява несъзнавано несъответствие между представите на лицето, което я сключва, в случая на лицето, което съставя завещанието, с обстоятелствата, които имат значение при формиране на волята му да го състави, досежно неговия предмет или лицето в полза, на което завещава.

От доказателствата по делото не се установява, че завещателят е изпаднал в грешка нито по отношение на имотите, които завещава, нито по отношение на личността на заветницата.

Такива данни не се съдържат показанията на свидетелите на ответниците, чиято е тежестта да докажат изпадане на наследодателя в грешка, нито в представените от тях писмени доказателства.

От показанията на свидетелите Н.Я. и С. Я., че Е. „прекоткала нещо“ баща си, че на него му било мъчно, че го настройвала срещу съпругата му и сина му, с които преди да почине не се е разбирал, че не говорил много за дъщеря си, че тя не идвала често в дома му, не може да се направи обоснован извод, че завещателят е имал погрешни представи за съществените елементи от съдържанието на сделката.

И. П. е бил на ясно както с имотите, които притежава и които иска да завещае, така и на кого иска да ги остави след смъртта си.

Пред свидетеля И.З. е споделял, че иска да напише завещание и да остави първия етаж от къщата и постройките в двора на дъщеря си Е.. На свидетелката С.К. е казал, че ѝ е прехвърлил всичко, защото му е помагала при отглеждане на животните и в домакинството.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, които са незаинтересовани от изхода на правния спор лица, поради което не поставя под съмнение достоверността им, а и не се събраха други, които да ги оборват.

По тези съображения съдът намира, че волеизявлението на И. П. да завещае имотите на дъщеря си, не е направено при грешка.

Фактическият състав измамата, като основание за унищожаване на сделката включва следните елементи: 1. да е сключена сделка, 2. едната страна по сделката - измамената да е в заблуждение, 3. заблуждението да е предизвикано умишлено от другата страна по сделката, а при едностранна сделка – от адресата на едностранното волеизявление, който се ползва от него, или от трето за сделката лице, като в последния случай другата страна по сделката, съответно адресатът на едностранната сделка трябва да е знаела или да не е могла да не знае за това, 4. сделката да е сключена поради заблуждението. Въвеждането в заблуждение се изразява в умишленото предизвикване, създаване и/или поддържане у измамената страна на невярна представа относно определени обстоятелства. Тези обстоятелства, които другата страна или третото лице умишлено е изопачило могат да са елементи от фактическия състав на сделката и в този случай въвеждането в заблуждение е относно съдържанието на сделката, съответно вида и характера ѝ. Тъй като измамената страна е дееспособно лице, което разбира свойството и значението на своите действия и може да ги ръководи, то обикновено и най-вече при формалните сделки е наясно какви са видът, характерът и съдържанието на сделката, но е въведено в заблуждение относно правните последици, които ще настъпят след сключването ѝ. Вследствие умишлено предизвиканата и/или поддържаната у него невярна представа, което го е подтикнало, мотивирало – „подвело“ да сключи сделката, това лице погрешно счита, че типичните правни последици на сделката няма да настъпят или от нея ще настъпят други правни последици. Поради това, неосъществените впоследствие правни очаквания, представляващи мотивите за сключването на сделката, когато са последица от умишлено създадената невярна представа у измамената страна относно правните последици на сделката чрез изопачаването им от другата страна или от третото лице, са от съществено значение за измамата, тъй като именно тези мотиви са израз на опорочената воля на измамената страна, която ако не би била въведена в такова заблуждение, не би сключила сделката.

Авторът на измамата следва да съзнава както действията си и тяхната насоченост, така и правните последици от тези действия, а сделката следва да е извършена в пряка причинна връзка с това поведение т.е. да е сключена в резултат на измамата. Като основен критерий за наличие на предпоставките

по чл. 29 ЗЗД се определя това, че измамата като основание унищожаемост на сделките, следва така да е опорочила волята на лицето, че ако последното би действало съзнавайки действителното положение никога не би сключило такава сделка /Решение № 427/10.06.2015г. по гр. д. 1436/2014г. на ВКС, Решение № 368 от 03.04.2013 г. по гр. д. № 243/2012 г., г. к., III г. о. на ВКС и др./.

Не се установява от доказателствата по делото ищцата да е въвела в заблуждение завещателя чрез създаване или поддържане на неверни представи за съществените елементи на сделката или за правните ѝ последици. Не следва такъв извод от показанията на свидетелите на ответниците или от приложените писмени доказателства. Пред свидетелите И. П. не е споделял, че е бил заблуден или подведен от дъщеря си да се разпорежи с процесните имоти за след смъртта си с даване на обещания, които не е изпълнявала. За такъв порок на волята не може да се съди от показанията на свидетеля Н.Я., който заяви, че не знае за завещание в полза на ищцата от баща ѝ, нито от показанията на свидетелката С. Я., пред която И. не е говорил за дъщеря и отношенията помежду им.

Според останалата група сведели на ищцата Е. Г. се е грижила за домакинството на баща си и му е помагал в отглеждане на животните.

Затова не може да се приеме, че завещателят е бил въведен в заблуждение от дъщеря си, че ще се грижи за него и ще му помага, което го е мотивирало да ѝ завещае имотите си.

Неоснователно е и възражението, че завещанието е извършено поради грешка в мотива. Изразеният в завещанието мотив, заради който завещателят се е разпоредил с имотите за след своята смърт в полза на дъщеря си е признателност за оказваното уважение и полаганите грижи и подпомагане в издръжката му. Грешка в мотива би могло да има или когато завещателя неправилно приема, че такива грижи и уважение са полагани, или неправилно смята, че ги полага заветника. С оглед личния характер на тези действия обаче грешка в случая не може да има.

След смъртта на завещателят И. Х. П. на 29.07.2016г. Е. Г. е поискала завещанието в нейна полза да се обяви. След връчване на нотариалните покани на останалите наследници М. П. и Х. П. на 08.09.2016г., но преди обявяването му на 26.09.2016г., М. П. е продала на ответника Х. П. 4/6 ид. част от поземлен имот, означен като УПИ VII-8638 в кв. 282 по РП на гр. Велинград от 2014г., с адрес гр. Велинград, ул. ***** № 18, ведно с 4/6 ид. части от построената върху него жилищна сграда еднофамилна, състояща се от изби и два жилищни етажa, със застроена площ 89 кв. м., ведно със съответните идеални части от общите части на сградата, ведно със съответните идеални части от всички подобрения и приращения в имота.

Заветът, като деривативен способ за придобиване на права, за да прояви вещно-транслативно действие, следва да е извършен с имоти, на които завещателят е собственик при откриване на наследството. Предвид, че

ответниците оспорват твърденията на ищцата, че праводателят ѝ е изключителен собственик на завещаните имоти на основание давностно владение на дворното място и първия жилищен и по приращение на сградите на допълващо застрояване, следва да се съобрази действащия режим, въведен със семейни кодекси от 1968г. и 1985г. по отношение на придобити по време на брака недвижими имоти.

Съгласно ППВС № 5 от 31.10.1972 г. по гр. д. № 4/1972 г.1972 г., което не е изгубило актуалност, меродавен за преценката дали имотът е съпружеска имуществена общност е моментът на юридическото придобиване правото на собственост. Когато владелецът е в брак и десетгодишния срок изтича по време на брака, то имотът се придобива в режим на СИО, без значение кога владелецът се е сдобил с констативен акт за собственост. Съгласно т. 2 от ТР № 2 от 17.12.2012г. по тълк. дело № 4/2012г. на ОСГК на ВКС позоваването не е елемент от фактическия състав на придобивното основание по чл. 79 ЗС, а процесуално средство за защита на материалноправните последици на давността, зачитани към момента на изтичане на законовия срок. Щом като давността изтича по време на брака, е налице непрекъснато десетгодишно владение и то с двата си елемента –фактическо господство върху вещта и намерение да се свои, т. е. има ефективно придобиване на вещта. След като сложният продължителен фактически състав се е осъществил, придобиването на имота настъпва като последица по право, без да е необходимо владелеца да предприема други действия.

Следователно, за да се приеме, че завещателят е изключителен собственик на имота и че заветът е породил вещно-транслативно действие в пълен обем, давността трябва да е изтекла преди И. П. да е сключил граждански брак с М. П., т. е. преди 13.05.1962г.

От доказателствата по делото не се установява, че имотите са изключителна собственост на завещателя.

Според показанията на свидетелите Б. П. първи братовчед на И. П., Н.Я. брат на М. П. и А.Д.-съсед на завещател, дворното място е било собственост на бащата на И. П.-Х. И. П.. Същият е посочен като собственик в скицата виза за проектиране, издадена въз основа на разписния лист към действащия тогава КП на гр. Велинград.

През 1960 г. място И. П. е започнал да строи двуетажна жилищна сграда. Строежът е приключил през 1962г. В тази насока са показанията на тримата свидетели.

Според свидетеля Б. П. строежът на къщата е започнал преди И. и М. да са сключат граждански брак, но към датата на сключването му е на 13.05.1962г. къщата е била построена, тъй като в нея се е провело сватбеното тържество. Дворното място било собственост на бащата на И.. Той се занимавал с построяването на къщата, защото И. П. по това време е бил моряк. Средствата за строежа е осигурявал завещателя.

В тази насока са и показанията на свидетеля Я.. Според него когато М. и И.

се оженили, строителството на къщата е било започнало, но къщата не била довършена. Двамата съпрузи постепенно започнали да я „стягат“.

Според показанията на свидетеля А.Д., съсед на ответниците, когато през 1962 г. отишъл да живее на ул. ***** къщата била недовършена. Имала покрив, но нямала поставена дограма. Дворното място, където била построена било на баштата на И..

Действията по построяване на жилищната сграда в чужд имот със знанието и съгласието на собственика сочат намерение за своене. За да се придобие по давност обаче едно вещно право законът изисква, освен установяване на фактическа власт с намерение за своене и изтичане на десетгодишен период от време. В случая този период от време е изтекъл именно към датата на съставяне на нотариалния акт по обстоятелствена проверка, с който И. П. е признат за собственик на дворно място от 630 кв. м., находящо се в гр. Велинград, кв. Каменица, съставляващо парцел VII-ми, отреден за имот 1414 в кв. 282 по плана на града, застроено с двуетажна масивна къща.-02.10.1971г. Тогава е имал сключен граждански брак с М.С. П. и по силата на чл. 13, ал. 1 СК /1968г., отм./ и придобитите имоти са станали имуществена общност. В тези случаи се счита, че и двамата съпрузи са упражнявали фактическа власт върху имота.

Същото разрешение следва и когато единият от съпрузите е започнал сам да владее като свой собствен недвижим имот още от преди сключването на брака, а придобивната давност изтече през време на брака. И в този случай, щом имотът се придобие през време на брака, той става имуществена общност, защото от значение е моментът на придобиването на имота. Без значение е основанието, на което съпругът е установил владение /в този смисъл т. 2 от ППВС от 17.06.1981 г./.

Построените по-късно в дворното място постройки на допълващо застрояване са станали по приращение собственост на собствениците на земята-завещателя и неговата съпруга, също в режим на съпружеска имуществена общност съгласно чл. 19, ал 1 СК /1985г. отм./.

Ето защо съдът намира, че както дворното място и жилищната сграда, така и построените поземления имот сгради на допълващо застрояване са придобити от И. Х. П. в режим на съпружеска имуществена общност.

Съпружеската имуществена общност върху процесните имоти е прекратена със смъртта на И. П. на 29.07.2016г. и се е трансформирала в обикновена съсобственост при равни дялове от по ½ ид. ч. за всеки от съпрузите, съгласно чл. 28 СК, във вр. чл. 27, ал. 1 СК.

Със смъртта е породил действие и завета в полза на ищцата Г..

Доколкото при прекратяване на съпружеската имуществена общност М. П. е придобила ½ ид. част от дворното място жилищната сграда и петте постройки, а останалата ½ ид. част е останала в наследството на наследодателя, завета е могъл да произведе действие само до размера на тази ½ ид. част.

До размера на $\frac{1}{2}$ ид. част е породила вещно-транслативно действие и покупко-продажбата, обективизирана в Нотариален акт за покупко-продажба № 64/21.09.2016г. по нот. дело № 250/21.09.2016г. По силата на нея ответниците Х. И. П. и С. Х. П. са станали собственици на $\frac{1}{2}$ ид. част от процесните имоти, описани в нотариалния акт-дворно място с идентификатор 10450.501.2400 по КKKP на гр. Велинград и на първия жилищен етаж с идентификатор 10450.501.2400.1.1 по КKKP на гр. Велинград от жилищна сграда с идентификатор 10450.501.2400.1 по КKKP на гр. Велинград в режим на съпругеска имуществена общност. Придобили са и собствеността на също толкова идеални части от построените в дворното място пет сгради на допълващо застрояване, които са приращение към него, тъй като изрично в нотариалния акт е посочено, че се продават заедно със замята.

С процесната продажба майката на ищцата и ответника се е разпоредила с повече права отколкото притежава. Договорът за покупко-продажба обаче е правно основание, годно да прехвърли собственост, затова следва да се прецени придобил ли приобретателят по него и останалата $\frac{1}{6}$ ид. част от имотите на основание добросъвестно давностно владение в краткия петгодишен срок по чл. 79, ал. 2 ЗС, на каквото се позовава.

Продължителността на владението като елемент от придобивната давност по чл. 79 ЗС е в зависимост от предпоставките, при които то е установено. Ако владението е започнало въз основа на годно правно основание, но не е настъпил вещнотранслативния ефект поради това, че е продадена чужда вещ, владението е добросъвестно, ако приобретателят не е знаел, че праводателят му не е собственик или че предписаната от закона форма е била опорочена - чл. 70, ал. 1 ЗС. В този случай по силата на чл. 79, ал. 2 ЗС собствеността се придобива след петгодишно владение.

При добросъвестното владение по чл. 70, ал. 1 ЗС, фактическата власт се придобива на правно основание, но вещноправният ефект не настъпва, тъй като праводателят не е бил собственик. Правното основание, на което се установява владението представлява и основание за демонстриране на завладяването. За придобиване на собствеността е достатъчно владелецът да упражнява фактическа власт в определения от закона петгодишен срок, без да е необходимо да демонстрира намерението си за своене чрез други действия, които да са противопоставени на действителния собственик /Решение № 11 от 13.07.2018 г. по гр. д. № 1451/2017 г., г. к., I г. о. на ВКС/. В случая обаче не е спорно, а и показанията на свидетелите единодушно установяват, че само ответниците са живели в имота приживе на родителите си и след тяхната смърт.

Знанието на определени факти и обстоятелства, изключващи добросъвестността по смисъла на чл. 70, ал. 1 ЗС, не се предполага. При наличието на законоустановена презумпция за добросъвестност /чл. 70, ал. 2 ЗС/ в тежест на страната, която твърди, че приобретателят е знаел, че придобива от несобственик, е да докаже това. При липса на такива

доказателства, оборващи презумпцията на чл. 70, ал. 2 ЗС, владението на ответниците върху 1/6 ид. част на ищцата Г., следва да се приеме за добросъвестно по чл. 70, ал. 1 ЗС.

Знанието като основание за изключване на презумпцията на чл. 70, ал. 2 ЗС следва да съществува към момента на сключване на договора, добросъвестността на приобретателя не отпада от последващо узнаване, че е праводателят му не е бил собственик, защото в чл. 70, ал. 1 изр.2 ЗС изрично е посочено, че е достатъчно добросъвестността да е съществувала при възникване на правното основание.

Към датата на сключване на покупко-продажба 21.09.2016г. ответникът и неговата майка са получили нотариална покана за обявяване на завещанието на И. Х. П.. Само това обаче не е достатъчно, за да се приеме, че ответникът знае, че майка му не е собственик на процесната 1/6 ид. част.. В нотариалната покана не е посочено името на заветника, а преди обявяване на завещанието за наследниците е неизвестно и неговото съдържание. Ето защо не може да се приеме, че с връчването на нотариалната покана ответникът е узнал, че точно имотите, които е закупил са завещани на сестра му. Дори след като е разбрал, че баща му е съставил завещание ответникът да е могъл да направи справка във водения при нотариуса регистър, тази информация не се съдържа в него, по арг. на чл. 9, ал. 1 от Наредба № 32 от 29.03.1997 г. за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори.

Освен това възможността въз основа справка в регистър да се узнае определено обстоятелство не води до опровергаване на презумпцията по чл. 70, ал. 2 ЗС. Субективната добросъвестност се свежда само до незнание пороците на юридическото основание. Без значение е извинителността или неизвинителността на незнанието, а съответно и небрежността на владелеца при това незнание, поради което възможността за узнаване на определено обстоятелство при справка в регистъра не води до опровергаване презумпцията по чл. 70 ЗС.

Данните по делото за влошените отношения между баща и син не налагат извод, че ответникът е знаел за съставеното завещание в полза на сестра си и че майка му не е изключителен собственик на това, което му продава. Това, че наследодателят е казвал пред трети лица, че смята остави процесните имоти на дъщеря си, не означава, че тази информация е станала известна на ответника. Обстоятелството, че Е. П. се е грижила за баща си, също не налагат извод, че само на това основание, при получаване на нотариалната покана за обявяването му е узнал, че са й завещани точно тези имоти, при данните, че наследодателят е имал и друго имущество.

Ето защо съдът намира, че ответникът е добросъвестен владелец.

От датата на сключване на покупко-продажба- 21.09.2016г. Х. П. и съпругата му са упражнявали фактическата власт върху имота с намерение да го своят в продължение на пет години и на 21.09.2021г. са придобили собствеността на процесната 1/6 ид. част от имота над частта, която М. П. е

притежавала.

Както вече се посочи договорът за покупко-продажба е правно основание с вещно-транслативно действие. Същият е действителен, не страда от пороци, обуславящи нищожност, които са установими от съда. Сключен е в преписаната чл. 18 ЗЗД форма на нотариален акт. Въз основа на него е установено владение, което е постоянно, непрекъснато, спокойно, явно, несъмнено. Не се установи да са предприети действия, които да прекъсват давността. Не е такова действие предявяването на отрицателен установителен иск за собственост, по който е постановено Определение № 210/05.04.2022г. по гр. д. 1037/2021г., тъй като същият е бил оттеглен, а и предявяването на отрицателен установителен иск за собственост не прекъсва давността.

Ето защо съдът намира, че ответниците Х. И. П. и С. Х. П. са собственици на 4/6 идеални части от следните имоти: 1./ поземлен имот с идентификатор 10450.501.2400 по КККР на гр. Велинград, одобрени със Заповед РД № 18-1214 от 06.06.2018 г. на ИД на АГКК с площ от 663 кв. м., с трайно предназначение на територията-урбанизирана, начин на трайно ползване-ниско застрояване, до 10 м., находящ се в гр. Велинград, ул. ***** № 18, при граници и съседи: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983; от изток - поземлен имот с идентификатор 10450.501.634; от юг - поземлени имоти с идентификатори 10450.501.632 и 10450.501.633; от запад - поземлен имот с идентификатор 10450.501.631, както и на построените в имота: 2./ първи жилищен етаж с идентификатор 10450.501.2400.1.1 от двуетажна еднофамилна жилищна сграда с идентификатор 10450.501.2400.1 по КККР на гр. Велинград, със застроена площ 93 кв. м., построена в северната част на имот с идентификатор 10450.501.2400, при граници на сградата, съответно на първия етаж: от север - улица с идентификатор 10450.501.2983, от изток и юг- незастроено дворно място от същия имот, от запад-едноетажна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2; 3./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2 по КККР на гр. Велинград, с площ от 13 кв. м., построена в северната част на имот с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседи: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983, от изток -двуетажна жилищна сграда с идентификатор 10450.501.2400.1, от запад- гараж с идентификатор 10450.501.2400.3 и от юг- незастроено дворно място на имота; 4./ хангар, депо, гараж с идентификатор 10450.501.2400.3 по КККР на гр. Велинград, с площ от 29 кв. м., брой етажи един, построен в северната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседи: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983, от запад - едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2, от юг- незастроено дворно място на имота и от изток - източна граница на имот с поземлен имот с идентификатор 10450.501.631, при сключено застрояване със сграда в същия съседен имот с идентификатор 10450.501.631.3; 5./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с

идентификатор 10450.501.2400.4 по КKKP на гр. Велинград, с площ от 14 кв. м., построена в средната източна част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от изток - поземлен имот с идентификатор 10450.501.634, от север, запад и юг- незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400; 6./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.5 по КKKP на гр. Велинград, с площ от 31 кв. м., построена в южната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от запад, север и изток - незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400 и от юг- едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.6; 7./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.6 по КKKP на гр. Велинград, с площ от 39 кв. м., построена в южната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от изток- незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400, от юг-незастроено дворно място от поземлен имот с идентификатор 10450.501.632, от запад- незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400 и от север- едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400, на основание Нотариален акт № 64 от 21.09.2016г., том II, нот. дело № 250/21.09.2016г. за 1/2 ид. част и давностно владене на 1/6 ид. част, поради което предявеният отрицателен установителен иск за тази част от имотите е неоснователен и следва да се отхвърли.

По отношение на иска за отмяна на нотариалния акт, обективиращ договора за покупко-продажба на 4/6 ид. части от имотите, съгласно ТР № 3 от 29.11.2012г. по тълк. дело № 3/2012г. на ОСГК на ВКС, на отмяна по реда на чл.537, ал.2 ГПК подлежат само констативни нотариални актове, с които се удостоверява право на собственост върху недвижим имот, не и тези удостоверяващи сделки, с които се прехвърля, изменя или прекратява вещно право върху недвижим имот, поради което искът по чл. 537, ал. 2 ГПК е неоснователен.

Доколкото предявеният отрицателен установителен иск за 4/6 ид. части върху имота е отхвърлен, предявеният такъв иск за оставащата 1/3 ид. част от имота е недопустим, поради което исковата претенция в тази част следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по него да се прекрати.

Отхвърлянето на отрицателен установителен иск е равнозначно на това да се уважи положителен установителен иск относно същото право, предявен от ответниците по отрицателния установителен иск. Следователно отхвърлянето на отрицателен установителен иск за конкретно посочените права означава, че именно ответниците по този иск са носители на тези права. В конкретния случай това означава, че ответниците са собственици на 4/6 ид. части от имотите. За ищцата липсва правен интерес да предяви отрицателен установителен иск за разликата над 4/6 ид. части, доколкото не притежава противопоставими на ответника Х. П. права /не е собственик на повече от 4/6 ид. части от имота/, а върху останалите 2/6 ид. части ответникът П. не

оспорва правото ѝ на собственост, претендирайки права по наследство от баща си.

При този изход на правния спор разноски се дължат на ответниците.

Искането за заплащането им е заявено своевременно при приключване на устните състезания.

По делото ответниците са направили разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1600 лв., видно от приложените договори за правна защита и съдействие /л. 68 и 69/, в които е посочено, че са платени в брой. Разноските следва да се възложат в тежест на ищцата.

По изложените съображения, настоящият състав на Районен съд Велинград

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК от Е. И. Г. против Х. И. П. и С. Х. П., за признаване за установено, че ответниците не са собственици на 4/6 идеални части от следните имоти: 1./ поземлен имот с идентификатор 10450.501.2400 по КККР на гр. Велинград, одобрени със Заповед РД № 18-1214 от 06.06.2018 г. на ИД на АГКК с площ от 663 кв. м., с трайно предназначение на територията-урбанизирана, начин на трайно ползване-ниско застрояване, до 10 м., находящ се в гр. Велинград, ул. ***** № 18, при граници и съседи: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983; от изток - поземлен имот с идентификатор 10450.501.634; от юг - поземлени имоти с идентификатори 10450.501.632 и 10450.501.633; от запад - поземлен имот с идентификатор 10450.501.631, както и на построените в имота: 2./ първи жилищен етаж с идентификатор 10450.501.2400.1.1 от двуетажна еднофамилна жилищна сграда с идентификатор 10450.501.2400.1 по КККР на гр. Велинград, със застроена площ 93 кв. м., построена в северната част на имот с идентификатор 10450.501.2400, при граници на сградата, съответно на първия етаж: от север - улица с идентификатор 10450.501.2983, от изток и юг- незастроено дворно място от същия имот, от запад-едноетажна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2; 3./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2 по КККР на гр. Велинград, с площ от 13 кв. м., построена в северната част на имот с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседи: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983, от изток -двуетажна жилищна сграда с идентификатор 10450.501.2400.1, от запад- гараж с идентификатор 10450.501.2400.3 и от юг- незастроено дворно място на имота; 4./ хангар, депо, гараж с идентификатор 10450.501.2400.3 по КККР на гр. Велинград, с площ от 29 кв. м., брой етажи един, построен в северната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседи: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983, от запад - едноетажна производствена,

складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2, от юг-незастроено дворно място на имота и от изток - източна граница на имот с поземлен имот с идентификатор 10450.501.631, при сключено застрояване със сграда в същия съседен имот с идентификатор 10450.501.631.3; 5./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.4 по КKKP на гр. Велинград, с площ от 14 кв. м., построена в средната източна част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от изток - поземлен имот с идентификатор 10450.501.634, от север, запад и юг- незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400; 6./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.5 по КKKP на гр. Велинград, с площ от 31 кв. м., построена в южната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от запад, север и изток - незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400 и от юг- едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.6; 7./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.6 по КKKP на гр. Велинград, с площ от 39 кв. м., построена в южната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от изток- незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400, от юг-незастроено дворно място от поземлен имот с идентификатор 10450.501.632, от запад-незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400 и от север- едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400, на основание покупко-продажба с Нотариален акт № 64 от 21.09.2016г., том II, нот. дело № 250/21.09.2016г.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 537, ал. 2 ГПК за отмяна на Нотариален акт № 64 от 21.09.2016г., том II, нот. дело № 250/21.09.2016г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявления иск правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК от Е. И. Г. против Х. И. П., за признаване за установено, че ответникът не е собственик на 1/3 идеални части от следните имоти: 1/. поземлен имот с идентификатор 10450.501.2400 по КKKP на гр. Велинград, одобрени със Заповед РД № 18-1214 от 06.06.2018 г. на ИД на АГКК с площ от 663 кв. м., с трайно предназначение на територията-урбанизирана, начин на трайно ползване-ниско застрояване, до 10 м., находящ се в гр. Велинград, ул. ***** № 18, при граници и съседни: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983; от изток - поземлен имот с идентификатор 10450.501.634; от юг - поземлени имоти с идентификатори 10450.501.632 и 10450.501.633; от запад - поземлен имот с идентификатор 10450.501.631, както и на построените в имота: 2./ първи жилищен етаж с идентификатор 10450.501.2400.1.1 от двуетажна еднофамилна жилищна сграда с идентификатор 10450.501.2400.1 по КKKP на гр. Велинград, със застроена площ 93 кв. м., построена в северната част на имот с идентификатор 10450.501.2400, при граници на сградата, съответно на първия етаж: от север - улица с идентификатор 10450.501.2983, от изток и юг- незастроено дворно

място от същия имот, от запад-едноетажна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2; 3./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2 по КККР на гр. Велинград, с площ от 13 кв. м., построена в северната част на имот с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983, от изток -двуетажна жилищна сграда с идентификатор 10450.501.2400.1, от запад- гараж с идентификатор 10450.501.2400.3 и от юг- незастроено дворно място на имота; 4./ хангар, депо, гараж с идентификатор 10450.501.2400.3 по КККР на гр. Велинград, с площ от 29 кв. м., брой етажи един, построен в северната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от север – поземлен имот с идентификатор 10450.501.2983, от запад - едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.2, от юг- незастроено дворно място на имота и от изток - източна граница на имот с поземлен имот с идентификатор 10450.501.631, при сключено застрояване със сграда в същия съседен имот с идентификатор 10450.501.631.3; 5./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.4 по КККР на гр. Велинград, с площ от 14 кв. м., построена в средната източна част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от изток - поземлен имот с идентификатор 10450.501.634, от север, запад и юг- незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400; 6./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.5 по КККР на гр. Велинград, с площ от 31 кв. м., построена в южната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от запад, север и изток - незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400 и от юг- едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.6; 7./ едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400.6 по КККР на гр. Велинград, с площ от 39 кв. м., построена в южната част на имота с идентификатор 10450.501.2400, при граници и съседни: от изток- незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400, от юг-незастроено дворно място от поземлен имот с идентификатор 10450.501.632, от запад-незастроено дворно място на имот с идентификатор 10450.501.2400 и от север- едноетажна производствена, складова, инфраструктурна сграда с идентификатор 10450.501.2400, на основание покупко-продажба с Нотариален акт № 64 от 21.09.2016г., том II, нот. дело № 250/21.09.2016г., на основание наследяване от И. Х. П., починал на 29.07.2016г. **и прекратява производството по делото в тази част.**

ОСЪЖДА Е. И. Г., ЕГН: ***** от гр- Велинград, ул. ***** № 9, да заплати на Х. И. П., ЕГН: ***** и С. Х. П., ЕГН: ***** и двамата с адрес гр. Велинград, ул. ***** № 18 разноски за адвокатско възнаграждение по гр. д. 1172/2022г. на Районен съд Велинград в размер на 1600 лв. /хиляда и шестстотин лева/.

Решението, в частта, с която се прекратява частично производството по делото, е с характер на определение и подлежи на обжалване в едноседмичен срок от връчването му на страните, с частна жалба, пред Окръжен съд Пазарджик.

В останала част решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____